

Komentarz do Liturgii Godzin – I Niedziela Wielkiego Postu

Przed kilkoma dniami rozpoczęliśmy Wielki Post – czas pokuty i nawrócenia. I w tym właśnie szczególnym okresie, już na samym początku, w I niedzielę, słyszymy w Liturgii Godzin: *Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu. Nie bądźcie smutni i nie płaczcie. Nie bądźcie przygnębieni, bo radość w Panu jest waszą ostoją* (czytanie z Jutrzni).

Słuchamy zachęty do tego, aby świętować Dzień Pański, ale to wezwanie można również potraktować jako wskazówkę na cały Wielki Post. Nie chodzi bowiem o to, by post kojarzył się nam z udręką, z potrzebą radykalnych poświęceń. Post ma nieść ze sobą gotowość do wyrzeczeń, ale wyrzeczenia te muszą być podejmowane ze względu na Pana Boga, aby dziękować Mu za ten przeogromny dar, jaki złożył człowiekowi, ofiarując swego Syna.

Kiedy przyjrzymy się dokładnie dzisiejszej Liturgii Godzin, możemy dostrzec wiele nawiązań do czytanej tego dnia Ewangelii. Już podczas Jutrzni w antyfonie do Pieśni Zachariasza czytamy: *Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby kuszony był przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i nocy, głód potem odczuwał.* Te zdania przywołują sytuację, kiedy Jezus udaje się na pustynię i tu zmagają się z pokusami, na które wystawia go szatan. Nikt, nawet On – Boży Syn nie jest bowiem wolny od pułapek, jakie diabeł zastawia, aby poprowadzić ku złu.

W odpowiedzi na zachęty szatana słyszymy jednocześnie podczas Nieszporów (1 antyfony): *Panu, Bogu swojemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.* Możemy w tym miejscu zadać sobie pytanie, co oznacza ta Boża służba? Czy to nasze modlitwy, a może uczynki, które zgodne będą z przykazaniami? Wydaje mi się, że wołanie, które słyszymy w czasie dzisiejszych Nieszporów, to przede wszystkim wezwanie do pokory. Wezwanie do tego, byśmy jak najmniej myśleli o sobie, o zaspokajaniu naszych ziemskich potrzeb i żądz, o szukaniu akceptacji i uznania za wszelką cenę. Tylko Bogu należy się nasza cześć, nie nam samym. I to Bóg daje siłę, żeby wszelakie pokusy pokonywać.

Życie bowiem nasze w tym pielgrzymowaniu nie może trwać bez pokusy, ponieważ właśnie postępowanie duchowe dokonuje się przez pokusy. Ten, kto nie jest kuszony, nie może siebie poznać. Nikt też nie potrafi osiągnąć wieńca chwały bez uprzedniego zwycięstwa. Zwycięstwo zaś odnosi się poprzez walkę, a walczyć można jedynie wówczas, gdy się stanie w obliczu pokus i nieprzyjaciela (Godzina Czytań, z komentarza św. Augustyna). Bóg nie pozostawia nas samych w tej walce. Daje łaskę niezbędną do przewyciężenia pokus. A dzięki temu, że decydujemy się coraz mocniej Mu zaufać, coraz bardziej otworzyć na Jego działanie, stale wznosimy się w drodze ku zbawieniu. Wielki Post daje nam możliwość doskonalenia naszej woli, możliwość sprawdzenia, na ile Bóg jest dla nas ważny.

Podejmując kolejne wyrzeczenia, powinniśmy starać się właściwie zrozumieć ich sens, nie poprzestawać na wymyślaniu poświęceń, które swojego uzasadnienia nie mają w miłości do Boga. Post powinien nam się kojarzyć z odmawianiem sobie pewnych rzeczy, ale ta odmowa nie może nieść ze sobą poczucia pustki, braku, lecz ma ona przynieść świadomość zyskania czegoś lepszego, większego, bardziej wartościowego. Może dzięki odmówieniu sobie jakiś dóbr, zauważymy to, co do tej pory było dla nas obojętne, może zwrócimy większą uwagę na ludzi

wokół nas, może odkrywamy w sobie potrzebę czynienia dobra? Odpowiedź na to pytanie odnajdziemy tylko wtedy, gdy poczynimy nasze wyrzeczenia, patrząc w oblicze dobrego Boga, który dla nas ofiarował życie Swego Syna.

Podczas dzisiejszej Eucharystii słyszymy słowa psalmu 91. Ten sam psalm odczytujemy podczas Kompletu.

*Kto się w opiekę oddał Najwyższemu
i w cieniu Wszechmocnego mieszka,
Mówi do Pana: „Tyś moją ucieczką i twierdzą,
Boże mój, któremu ufam”.*

Dziś, stojąc u progu Wielkiego Postu, ten właśnie psalm zdaje się być szczególnym darem słowa. Daje nam bowiem nadzieję, daje wskazówkę na to, jak wkroczyć w ten szczególny czas i nie zmarnować go, lecz zbliżyć się ku Bogu.

Tekst zaczerpnięty ze stron Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego pod adresem:
<http://www.liturgia.dominikanie.pl/dokument.php?id=1246>

Przedruk za zgodą Wydawcy – Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego.
Wszelkie prawa zastrzeżone.